

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra FRIGJORT (1896)

Citation: Schandorph, Sophus: "Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905", i Schandorph, Sophus: *Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905*, 1904-05, s. 343. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph08-shoot-idm140271715649680/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Vilhelm Vangs Studenteraar - Frigjort. - 1905

Alma kunde ikke begribe, at noget kunde smage saa herligt som denne krydrede søde Guldvæske. Et Billede af Fremtiden lagde sig for hende: én uendelig lang Hal med blegrøde Søjleskafter, omsnoede af alskens dejlige Blomsterguirlander, omviftede af tonende og duftende Briser. Hun slog en lang Sangtrille, men standsede, da hun saa Lægens kolde Mine.

Fru Cederhjeltn sagde til ham:

— Husker Du, Ludvig, at Du lod alle Dine Noder fra Konservatoriet ligge her, fordi, sagde Du, Du ikke vilde have dem under Øjne som daglige Fristere? Her ligger de paa Klaveret.

— Ja saa lader vi Lærer og Elev alene, sagde Kaptejnen og gik ud med sin Søster.

Ja nu var det umuligt for Skov at protestere. Resolut satte han Stole foran Klaveret, bladede i Nodebunken, mens han mumlede:

— Jeg kan næppe lære Dem at synge . . . Kan De spille Klaver? Naa ikke? Saa meget desto bedre. Men De kan da læse Noder? Det var endda rart.

Han lagde et Skolestykke af elementær Art frem. Alma skottede lidt bange op til ham — og sagde:

— Er det det? Ja, men det er for let.

— Naa! Dette da?

Alma spillede det igennem uden at standse.

— Ja, men saa har De jo lært at spille — naa saadan? Ja Meningen er vel, at De vil lære at akkompagnere Deres egne Sange? Ja, saa tager vi fat paa en anden Maade . . . Men den Sang foragter De vel? Det er Mendelssohns til Heines Tekst.

Alma sang „Auf Flügeln des Gesanges“.

— Fy, hvor De siger Deres Tekst forbistret. Hør nu, hvorledes det lyder for mine Øren.

„Auf F—ü—en—es Gesanges
„Erzlikke dra' ich di faar — —

— Den første Time var ikke meget lovende, sagde han til Kaptejnen, da han tog Afsked. Hun er aldeles udisciplinert . . . Skal hun blive til noget, maa hun lægges ordentlig i Selen.

— Saa gør det, sagde Kaptejnen.

Alma tabte ikke Modet. Hun arbejdede og arbejdede. Skov kom regelmæssig, men var altid tilbageholdende. Han talte koldt og klart om hendes Spil. Hun fik kun Lov til at nynne Sangen; han rettede stadig paa Akkompagnementet. Alma gik saa stærkt